

ಕಾಂಗಡೀ, ಕಿಶ್ತವಾಡೀ, ಪೂಂಚಿ ಎಂಬ ಡೋಗ್ರಿಯ ಉಪಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ, ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಲ್ಲುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಬಹಳವೇ ಕಡಿಮೆ.

4 ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೌದು. ಡುಗ್ಗರ್ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು 'ದೇವಿ' ಎಂದು ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಡೋಗ್ರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದೆಂದರೆ ಅದು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ.

5 ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳುವುದು, ಬರವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕೂ ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು. ನಾನಂತೂ ಡೋಗ್ರಿ ಲೇಖಕಿ ಪದ್ಮಾ ಸಚ್‌ದೇವ್ ಅವರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಓದಿ ಬಹಳ ಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ

ಹೊಸ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲದು. ಅಂತರಂಗದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ಓದುವ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಓದಿ, ಆ ಕುರಿತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಓದಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಓದಿದ ಬಳಿಕ, ತಾವೂ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯೊಂದು ಬೀರುವ ಪ್ರಭಾವಗಳು ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ.

6 ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಆ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

7 ಇತರ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಡೋಗ್ರಿ, ಹಿಂದಿ, ಕಶ್ಮೀರಿ, ಉರ್ದು, ಲಡಾಕಿ ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವು. ಇದರೊಡನೆ ಉಪಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅವು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿವೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳವಿದೆ. ಡೋಗ್ರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೊಂದು ಮಹಾಸಾಗರವೇ ಸರಿ.

8 ಡೋಗ್ರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿತೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಗಜಲ್ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಯುವಕರಿಗೂ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಬಂಧ, ಕಥೆಗಳೂ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ಹೊರಣೆಗಳು ಸ್ಥಳೀಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿವೆ.